

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Grant Agreement n°:
2020-1-BG01-KA201-079161

HUMOUR
IN THE CLASSROOM

РЪКОВОДСТВО ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА СОЦИАЛНИТЕ УМЕНИЯ, НА УЧЕНИЦИТЕ С ИЗПОЛЗВАНЕТО НА ХУМОР

ЕВРОПЕЙСКИ ЦЕНТЪР ЗА ИНОВАЦИИ
ОБРАЗОВАНИЕ, НАУКА И КУЛТУРА

KLARA S.P.
LEARN TEACH MOTIVATE

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

ЗА ПРОЕКТА

HUMOUR in the classroom, 2020-1-BG01-KA201-079161, е 24 месечно стратегическо партньорство между:

- Фондация „Европейски център за иновации, образование, наука и култура“, България
- SMART IDEA Igor Razbornik s.p., Словения
- Turk Egitim-Sen Konya 2 Nolu Sube Baskanligi, Турция
- JumpIN Hub - Associação para a Inovação e Empreendedorismo, Португалия
- JU OS "Stari Ilijas", Босна и Херцеговина
- Svetovanje in pomoč pri poslovnih storitvah, Klara, Ramšak s.p. Словения

Основната цел на този проект е да подобри социално-емоционалния климат в класната стая, който е застрашен от скуката, ниската концентрация и мотивация в клас, поради липсата на способности и знания на учителите да мотивират учениците, безинтересно съдържание и уроци, остарели методи на преподаване и бавни образователни реформи.

Всички материали са достъпни за безплатно изтегляне и използване, в уебсайта на проекта.

<https://humour.erasmus-projects.eu>

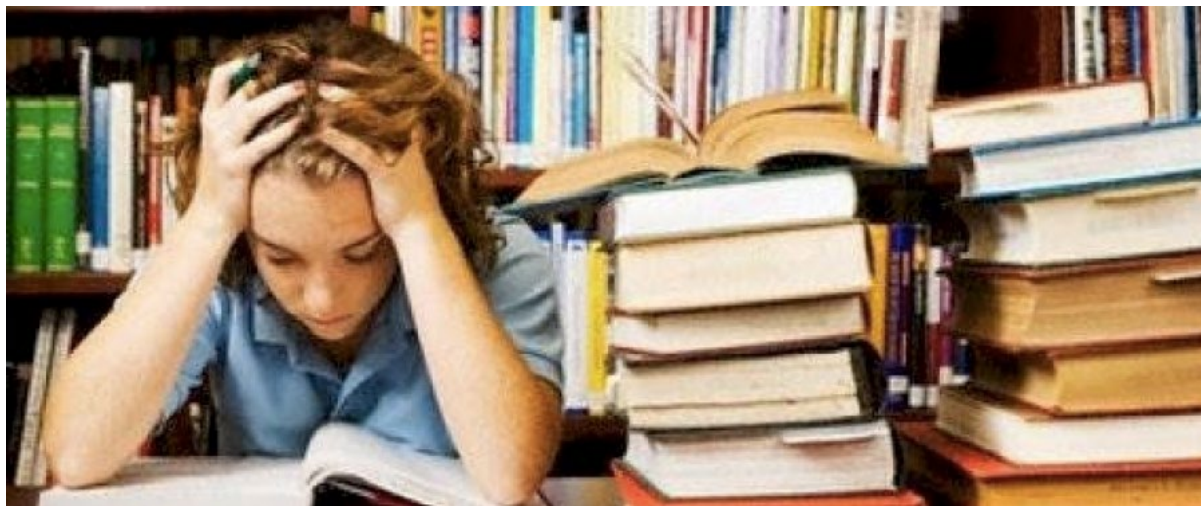

Съдържание

КАК ДА РАЗПОЗНАЕМ КАКВО ПРИЧИНЯВА ДЕМОТИВАЦИЯТА ЗА УЧЕНЕ?... 4	
КАКВО ПРЕДИЗВИКВА ДЕМОТИВАЦИЯТА В КЛАС?..... 7	
ВЪТРЕШНИ ФАКТОРИ, ВЛИЯЩИ НА МОТИВАЦИЯТА НА УЧЕНИЦИТЕ 8	
ВЪНШНИ ФАКТОРИ, ВЛИЯЩИ НА МОТИВАЦИЯТА НА УЧЕНИЦИТЕ..... 8	
РАЗПОЗНАВАНЕ НА НЕМОТИВИРАН УЧЕНИК..... 9	
КАК ДА ПОДОБРИМ ВНИМАНИЕТО И ИНТЕРЕСА КЪМ УЧЕБНИТЕ ПРЕДМЕТИ? 11	
СЪВЕТИ ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ВНИМАНИЕТО НА УЧЕНИЦИТЕ ПО ВРЕМЕ НА УРОК..... 12	
КАК ДА РАЗПОЗНАЕМ ПЪРВИТЕ ПРИЗНАЦИ НА ОТЕГЧЕНИЕ И КАКВИ СТРАТЕГИИ МОГАТ ДА СЕ ИЗПОЛЗВАТ, ЗА ДА НАПРАВИТЕ ЧАСОВЕТЕ ПО- ИНТЕРЕСНИ И ПРЕДМЕТИТЕ ЛЕСНИ ЗА УЧЕНЕ? 14	
КАК УЧИТЕЛИТЕ ДА ИЗБЕГНАТ СКУКАТА С ИЗПОЛЗВАНЕ НА ХУМОР?..... 16	
УСИЛИЯ ЗА ПОСТИГАНЕ НА АКАДЕМИЧЕН УСПЕХ? 18	
КАК ДА ИНТЕГРИРАМЕ ХУМОРА ВЪВ ЕЖЕДНЕВНИТЕ ЗАНЯТИЯ И ТАКА ДА ГИ НАПРАВИМ ПО-ИНТЕРЕСНИ?..... 22	
ПРИМЕРИ ЗА ДОБРИ ПРАКТИКИ ОТ „НАРЪЧНИКА ЗА ДОБРИ ПРАКТИКИ“ И КАК ДА ГИ ПРИЛОЖИТЕ В КЛАС 28	
ДОБРИ ПРАКТИКИ И КАК ДА ГИ ПРИЛОЖИМ В КЛАС 31	
ИЗПОЛЗВАНИ РЕСУРСИ И ИЗТОЧНИЦИ:..... 41	

КАК ДА РАЗПОЗНАЕМ КАКВО ПРИЧИНЯВА ДЕМОТИВАЦИЯТА ЗА УЧЕНЕ?

source: <https://teachnews.gr/psychologia-symvouleftikh/item/70-student-demotivation>

Мотивационният проблем не винаги е лесен за дефиниране, въпреки че учителите обикновено нямат проблеми да го разпознаят: Немотивираният ученик е този, чието отношение към работата в училище крещи: „Не ме интересува!“

Немотивираният ученик всъщност е силно мотивиран, когато става дума за работа е час - той е мотивиран да я избягва. Той полага повече усилия за избягване на академичните предизвикателства, отколкото за справяне с тях. Въпреки че резултатите от тестовете често показват висок потенциал, представянето му в клас предполага нещо друго. Когато му бъде дадена задача, немотивираният ученик ще вдигне рамене и ще се оплаче: „Защо трябва да правим това?“. Отказва се при първия знак за предизвикателство.

Когато работите с немотивиран ученик, се изправяте пред две предизвикателства. Първото е да промените мисленето му, така че да повярва, че ако положи усилия, може да бъде успешен с академичните задачи. Второто е да разберете какво го мотивира - да идентифицирате настройките, ситуациите и условията, на които той реагира и които могат да бъдат използвани за насърчаване на неговия интерес.

Мотивацията по дефиниция е много подобна на интереса. Според Cambridge Online Dictionary мотивацията може да се опише като „причина или причини за действие, или поведение по определен начин“. Също е „желание или готовност да се направи нещо“. Мотивацията е ентузиазмът на човек, когато предприема определена дейност.

Няма съмнение, че има мотивационни влияния, които оказват вредно въздействие върху мотивацията на учениците. Практиците в клас, могат лесно да се сетят за различни събития, които могат да имат демотивиращ ефект върху учениците, като публично унижение, обезсърчаващи резултати от тестове или дори конфликти с връстници. Реалността показва, че демотивацията не е рядкост в училищата и броят на демотивираните учащи се увеличава.

Най-общо казано, „демотивиран“ обучаем е някой, който някога е бил мотивиран, но е загубил интереса си по някаква причина. В същия дух можем да говорим за „демотиви“, които са отрицателните двойници на „мотивите“. Докато за един мотив може да се каже, че увеличава склонността към действие, демотивът го намалява. Не е необходимо обаче да се поставя етикетът „демотивация“ или „демотив“ върху всеки тип отрицателно влияние. Дьорней (професор по психолингвистика в Нотингамския университет в Обединеното кралство) идентифицира три отрицателни фактора, които той не би посочил като случаи на демотивация:

- Атрактивно алтернативно действие, което служи като силно разсейване (напр. гледане на телевизия вместо писане на домашно).
- Постепенната загуба на интерес към дълготрайна, продължаваща дейност.
- Внезапното осъзнаване, че цената за преследване на дадена цел е твърде висока (напр. когато някой осъзнае колко трудно е да посещава вечерен курс, докато работи през деня).

Според Дьорней тези негативни фактори се различават от това, което човек би нарекъл „демотивиращи събития“ по три важни начина:

- Мощните разсейвания не са демотиви в същия смисъл като, да речем, публичното унижение, защото те не носят отрицателна стойност: вместо да намаляват мотивацията, техният разсейващ ефект се състои в представяне на по-привлекателни възможности.
- Постепенната загуба на интерес също е различна от демотивиращо събитие, защото – използвайки метафората за състезание, при което бегачът се справя много добре, но не печели състезанието, защото има някой, който се справя още по-добре – отразява причинената загуба на скорост на бегача от, например, стареене, а не от конкретен инцидент в конкретното „състезание“.
- Що се отнася до внезапното признаване на стойността на дадена дейност, това е резултат от вътрешен процес на обсъждане, без конкретен външен стимул. Обратно, ако нещо предизвика прекратяване на действие (напр. убеждаване на влиятелен приятел), това би било случай на демотивация.

В светлината на съображенията на Дьорней, „демотивацията“ се отнася до „специфични сили, които намаляват или отслабват мотивационната основа на поведенческо намерение или продължаващо действие“.

Освен това Дьорней прави разграничение между „демотивация“ и „амотивация“ (термин, използван от Deci и Ryan (1985)). За него „амотивацията“ се отнася до липсата на

мотивация, породена от осъзнаването, че „няма смисъл...“ или „това е извън разбиранията ми...“ По този начин „амотивацията“ е неразривно свързана с общите очаквания за резултат, които се считат за нереалистични, докато „демотивацията“ е свързана с конкретни външни причини. Разбира се, някои демотиви могат да доведат до амотивация (напр. поредица от ужасяващи преживявания в класната стая могат да застрашат самоефективността на обучаемия), но с някои други демотиви, веднага след като вредното външно влияние престане да съществува, други положителни мотиви могат отново да излязат на повърхността (напр. ако се окаже, че някой, който е разубедил индивида да направи нещо, не е казал истината).

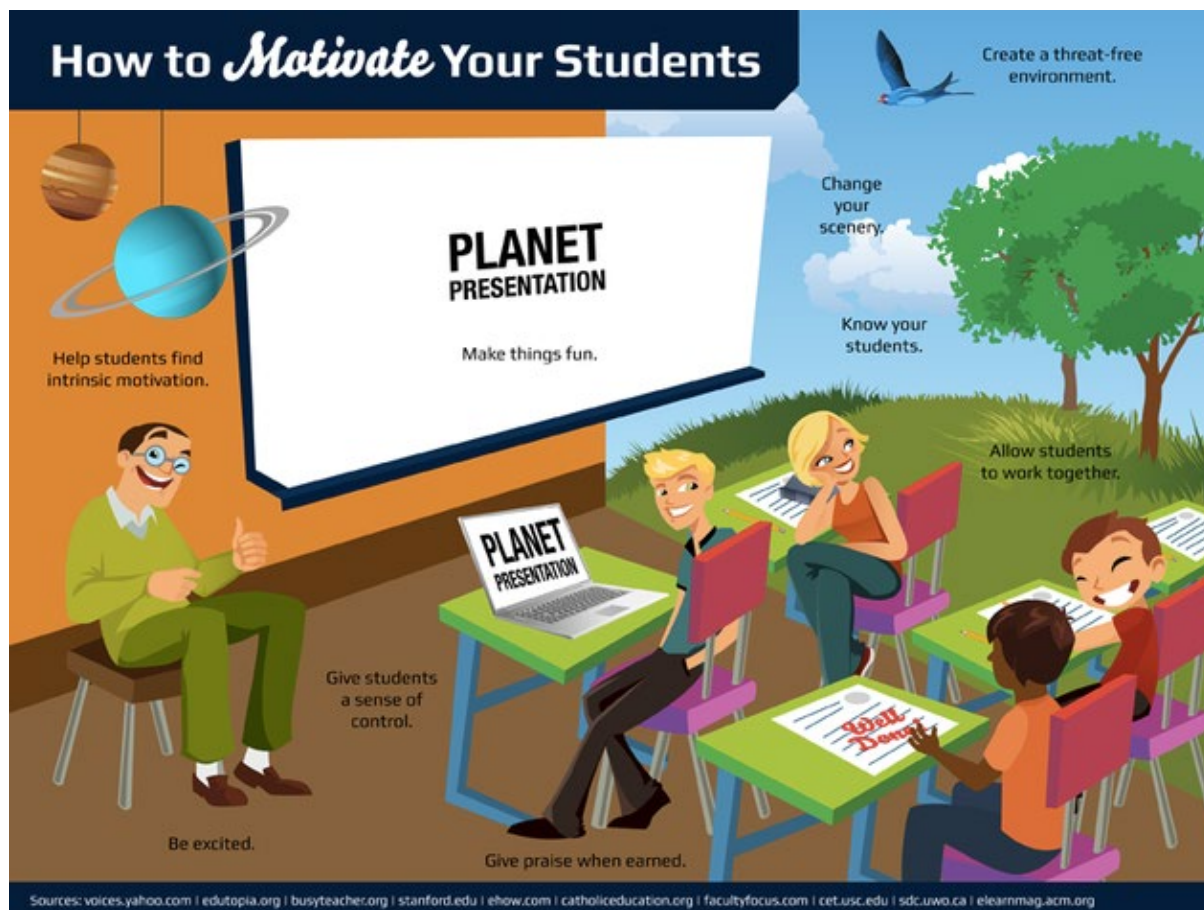
Очаквания на учителите и постижения на учениците.

Въпреки че не всички демотивиращи фактори са свързани с позицията и поведението на учителите, не може да се отрече, че последните носят отговорност в това отношение. По-специално, очакванията на учителите за постиженията на учениците са инструмент за увеличаване на демотивацията (или намаляване на мотивацията). Изследванията показват, че очакванията на учителите влияят върху степента на напредък на учениците, функционирайки като самоизпълняващо се пророчество (наричано още „ефектът на Пигмалион“ след пиесата на Бърнард Шоу), като учениците живеят нагоре или „надолу“ спрямо очакванията на своите учители. Тези очаквания задействат различни събития и поведение на учителите, които от своя страна влияят върху представянето на учениците. Положително е, че тези влияния могат да повлияят на самооценката на учениците, нивото на аспирация, стремежите за постижения, поведението в класната стая и взаимодействието с учителя (Domyei, 2001: 176). Като отрицателна бележка обаче ефектът на Пигмалион може да намали мотивацията на учениците. Брофи (1985: 180) изброява осем конкретни начина, по които негативните очаквания на учителите могат да повлияят в самоефективността на учениците:

- Лесно се отказват от ученици с ниски очаквания
- По-често ги критикуват за неуспех
- По-рядко ги хвалят за успех
- Хвалят ги неуместно
- Пренебрегват обратната връзка
- Поставят ги в дъното на стаята
- Обръщат им по-малко внимание или общуват с тях по-рядко
- Изразяват по-малко топлина или по-малко интерес към тях като личности.

КАКВО ПРЕДИЗВИКВА ДЕМОТИВАЦИЯТА В КЛАС?

source: <https://classroommanagement5.weebly.com/motivation.html>

Когато говорим за мотивация на учениците да участват в учебния процес, има много неща, които могат да окажат влияние. Някои от причините за това включват самите ученици, вида или метода на обучение, произхода на ученика, настроението в класната стая и личните предпочитания. Други идват от обкръжението, други хора и околната среда. Ето защо източниците на мотивация могат да се разделят най-общо на две групи – фактори с вътрешен или външен произход. И двете групи са важни и могат да играят решаваща роля за желанието на учениците да учат.

ВЪТРЕШНИ ФАКТОРИ, ВЛИЯЩИ НА МОТИВАЦИЯТА НА УЧЕНИЦИТЕ

Мечтаене: Хората често са склонни да се увличат от собствените си мисли. Въпреки че изглежда, че внимават, докато мечтаят, те всъщност отсъстват. Замечтаването често се случва и във виртуалната класна стая. От учителя зависи да привлече вниманието на учениците, като направи предмета по-привлекателен.

Трудности в ученето и здравословни проблеми: Демотивацията може да бъде причинена от здравословни или лични проблеми. Понякога се случва учениците да не знаят за заболяване, което имат, или просто да го пренебрегват, като дислексия, злоупотреба с вещества, депресия и т.н. Освен че влияят върху личната мотивация, тези проблеми могат да повлияят и на груповата мотивация.

Разочарование: Обикновено се смята, че ученето е лесна задача. Когато срещат проблеми, много ученици вероятно ще се демотивират да положат допълнителни усилия в обучението си. Освен това учениците често се съмняват дали усилията, които влагат, ще подобрят представянето им. Това ги демотивира да работят здраво. Репутацията на даден предмет като много предизвикателен, също може да бъде демотивираща. Липсата на интерес може да се дължи и на други обезкуражаващи преживявания в подобни предмети, с които учениците не са могли да се справят. Друго предизвикателство е убеждението, че интелигентността е фиксирана величина. Това предполага, че колкото и усилия да се влагат, резултатът ще остане същият.

Стойност на съдържанието на предмета: Признаването на стойността на предмета влияе върху мотивацията и количеството работа, което се очаква да бъде положено от учениците. Демонстрирането и излагането на значението на съдържанието на предмета, по отношение на целите, интересите и притесненията на учениците е много важно, за да завладеете и запазите интереса им.

ВЪНШНИ ФАКТОРИ, ВЛИЯЩИ НА МОТИВАЦИЯТА НА УЧЕНИЦИТЕ

Лошо преподаване: Този външен фактор има няколко аспекта. Първо, учителят трябва да е наясно с нивото на разбиране на ученика. Второ, продължителността на урока не трябва да бъде прекомерна. Хората като цяло, и по-специално учениците са по-склонни да слушат, когато се интересуват, и може да блокират информация, която не им харесва. Скучното съдържание и преподаване в час ще доведе до по-малко внимание.

Прекомерно оценяване: Обикновено се смята, че полагането на множество изпити и тестове помага на учениците да се представят по-добре на финалните изпити. Това обаче не е така. Често огромното количество оценки води до цялостна загуба на интерес към ученето.

Учебна програма: Когато са принудени да се справят с трудни учебни програми, учениците вероятно ще се откажат, вместо да се стараят повече. Много е важно обучението да е предизвикателство, но на ниво, което е възможно да се постигне. От друга страна обаче,

ако една учебна програма не е достатъчно предизвикателна или е скучна, това може да обезкуражи учениците.

Непривлекателни награди: Липсата на признание може да доведе до сериозна демотивация и разочарование. Учениците трябва да бъдат насърчавани за времето и усилията, които влагат в обучението си. Благодарността трябва да съответства и на трудността на задачата. Освен това е от съществено значение учениците да са наясно с критериите, които отличават добрите от лошите постижения.

Отвличане на вниманието: В днешно време има много разсейвания, които могат да попречат на мотивацията и нивата на интерес на учениците. Неща като удобна седалка, добро осветление и цветовете на стените оказват влияние върху общите нива на интерес на учениците. Други неща, включително смарт телефони, цифрови игри, социални медии и т.н., отклоняват вниманието на учениците.

Тормоз: Въпреки че не се говори често по темата, това е един от най-големите проблеми, с които се сблъскват учениците. Независимо дали е лице в лице или онлайн, тормозът засяга самочувствието на учениците и е много вероятно да повлияе на начина, по който учат или подхождат към учебния процес.

Климат в класната стая: Емоционалните, социалните, физическите, интелектуалните и организационните фактори в средата също влияят върху нивата на мотивация на учениците. Ако средата се възприема като окуражаваща и успокояваща, има вероятност ученикът да бъде мотивиран да продължи курса на обучение. Напротив, ако ученик се чувства застрашен или неподкрепен в клас, това може да намали интереса му. Учителите могат да играят ролята на модератори в клас и да допринесат за изграждането на микроклимат, който подхранва мотивацията.

РАЗПОЗНАВАНЕ НА НЕМОТИВИРАН УЧЕНИК

Немотивираните деца са склонни да се отказват, да изпълняват необходимия минимум и могат да бъдат трудни за обучаване. Те не желаят да участват в дискусии в клас, често изглеждат отегчени, „изключват“ се, разсейват другите, лесно се отказват от задачи, говорят, закъсняват за час и имат лошо присъствие. С напредване на възрастта те са по-склонни да бягат от час, да имат предизвикателно антисоциално поведение и са изложени на по-голям риск от отпадане от училище.

Някои ученици, които са неангажирани или им липсва мотивация, може да крият обучителни затруднения или дарби, за да се впишат сред връстниците си.

Неангажираните ученици не са непременно немотивирани по всички предмети. Те могат да бъдат неангажирани в един конкретен час или в няколко предмета. По други предмети те могат да бъдат бдителни и ангажирани, особено ако темите ги интересуват, имат практически фокус, имат добри ресурси или се преподават от учители, които харесват. В

тези случаи те могат да упорстват със задачите, да участват в дискусии в клас и да бъдат активни членове на класа.

Немотивираните ученици може:

- Да изглеждат мудни, липса на емоционалност
- Просто да стоят на мястото си, без да правят нищо, когато трябва да свършат нещо
- Не изразяват загриженост относно оценките, постиженията
- Не се интересуват от предмета, учене, тестове, викторини
- Работят само когато учителят се движи до тях и им казва какво да правят
- Имат нужда от често напомняне да се придържат към задачата
- Имате слабо лицево или физическо въздействие (често изглеждате тъжни и не се трогват от нищо)
- Не задават въпроси
- Посещават училище само заради социален аспект (да се видят с приятели)
- Често отсъстват или често са болни
- Често пропускат часове
- Не подготвят домашните си
- Не се притесняват, от лоши оценки или че ще получат отсъствие
- Липса на отговорност
- Не могат да започнат или завършат поставените им задачи
- Не участват в групова работа
- Отношението им е: „не ме интересува“ или „както и да е“.
- Не се вълнуват и не изглеждат стимулирани от награди, насърчение, похвала и т.н
- Не се интересуват от външния си вид
- Мотаят се в лоши среди

КАК ДА ПОДОБРИМ ВНИМАНИЕТО И ИНТЕРЕСА КЪМ УЧЕБНИТЕ ПРЕДМЕТИ?

За да знаем как да подобрим мотивацията на учениците за учене, важно е преди всичко да разберем как действат нивата на мотивация през учебния час.

Колко дълго учениците внимават в час? Отговорът може да зависи от влиянието на различни фактори като мотивация, емоция, време на деня или вид задача. Необходимо е да задълбочим разбирането си за този основен психологически процес и използването му в клас, за да съобразим преподаването с реалния капацитет на учениците.

За този анализ, е проведено проучване (Bunce, Flens and Neiles, 2010), което да изследва използването на различни методи на преподаване в клас (активни методи, демонстративни методи или чрез предлагане на въпроси и предизвикателства) и да се измерят моментите на внимание и невнимание, на учениците. По време на проучването учениците натискат бутон всеки път, когато преживеят период на невнимание. Това проучване показва три основни констатации: Първо, продължителността на периодите на внимание е приблизително 1 минута. Второ, периодите на внимание са били по-чести, отколкото изследванията са установили досега. Вниманието имало няколко "пика" за 10-минутни часове. Първи пик 30 секунди преди започване на часа, втори след 4,5 минути, друг на седмата минута и един на 9та минута. Трето, изследователите открили положителна връзка между нивата на внимание и активните методологии на преподаване. По време на сесиите с активно преподаване периодите на внимание били по-дълги и по-многобройни, отколкото по време на сесиите, базирани на лекция.

Според Jesús C Guillén, създател на уебсайта Escuela con Cerebro, ние помним най-добре това, което се случва в началото, така че началото на часа се превръща в критичен период. Традиционно учителите използват първите няколко минути от часа, за да проверят домашното от предишния ден. А трябва да ги използват, за да въведат или анализират по-нови и по-подходящи концепции. Това е новото, което предизвиква любопитство, което активира вниманието, бдителността и мрежите за ориентация на ученика и служи за отваряне на фокуса на вниманието, а не за поддържането му.

Като пример, който подчертава важността на любопитството в ученето, можем да започнем часа по класическия Сократов начин - с провокативен въпрос, свързан с реален проблем, който е мотивиращ и позволява на ученика да започне процес на изследване, в който се чувства като активен герой. Друг вариант, използван от някои учители за ангажиране на вниманието на учениците, е използването на хумор.

В началото на урока трябва да предизвикаме интерес; в средата можем да улесним размишлението, чрез съвместна работа; използвайте края, за да преговорите най-важното.

СЪВЕТИ ЗА ЗАДЪРЖАНЕ НА ВНИМАНИЕТО НА УЧЕНИЦИТЕ ПО ВРЕМЕ НА УРОК

source: <https://todayslearner.cengage.com/wp-content/uploads/2021/03/tl-blog-9-min-itch-1613937.png>

1. Преди да дадете инструкции е важно да следвате някаква рутина, за да привлечете вниманието на учениците.

Според Тристан дьо Фрондевил (2009), една рутина, която може да работи добре, би била:

- (а) Постигнете пълна тишина.
- б) Поискайте пълно внимание.
- в) Привлечете цялото внимание към учителя (двете очи и сърцето).

Преди пълната тишина е добре да уведомите учениците, че могат да си говорят, но като им дадете знак (броене до три на глас или звънене на звънец) трябва да спрат.

2. Започнете с умствена замявка.

Предложете упражнение или предизвикателство, разделете класа на групи и ги помолете да работят заедно по задачата. Готовите ученици вдигат ръце, когато са решили проблема, предизвикателството, въпроса или дейността.

3. Разделете часа на цикли и спирияния на всеки около 15 минути.

Способността за поддържане на вниманието варира между 10 и 20 минути (Tokuhama, 2011), което означава, че за да увеличим обхвата на вниманието на учениците, трябва да работим на цикли, от не повече от 15 минути. Тази система улеснява обработката и консолидирането на информация.

4. Използвайте движение, за да поддържате концентрация.

В началната степен: Пляскане с ръце и крака в ритъм, придружено от песен или стих.

В основната степен: Създайте ритъм, чрез щракане с пръсти и пляскане с ръце. Моделирайте ритъм, който учениците трябва да повторят. Променяйте ритъма и интервалите на всеки 15-20 секунди.

5. Използвайте малки стратегии, за да контролирате времето на бездействие.

Например: когато учителят раздава материали на учениците, това може да доведе до бездействие, през което учениците се разконцентрират и започват да говорят. Може да използвате това време, като ги помолите да обобщят писмено идея, нещо, което току-що са научили в клас и др.

6. Ако е възможно, прожектирайте на екран оставащото време до края на урока.

7. Променете нивото или тона на гласа по време на урока.

8. Задайте въпрос или предизвикателство.

Поискайте резюме на това, което току-що са чули в час (напр. Какво беше най-интересно за...?).

9. Използвайте близки примери, подходящи аналогии или метафори.

10. Контролирайте нивото на трудност на задачата.

11. Твърде много или твърде малко трудности улесняват невниманието.

12. Използвайте хумор.

13. Разнообразието стимулира вниманието.

КАК ДА РАЗПОЗНАЕМ ПЪРВИТЕ ПРИЗНАЦИ НА ОТЕГЧЕНИЕ И КАКВИ СТРАТЕГИИ МОГАТ ДА СЕ ИЗПОЛЗВАТ, ЗА ДА НАПРАВИТЕ ЧАСОВЕТЕ ПО-ИНТЕРЕСНИ И ПРЕДМЕТИТЕ ЛЕСНИ ЗА УЧЕНЕ?

Скуката, наричана още „Врагът на ученето“, е един от най-големите врагове на успешното учене. Това се случва главно, когато учениците предвиждат какво ще се случи по-нататък в клас. Учениците често знаят какво ще се случи, защото ще бъде същото като това, което вече се е случило в предишните часове и цяла поредица от часове, преди това. Тази предсказуемост е смъртоносният куршум, който жизнеността в клас може да получи.

КАК ДА РАЗПОЗНАЕМ СКУКАТА В КЛАС?

Когато учениците се отегчат, умовете им се разсейват.

И докато някои се ограничават с мечтания, броене на плочки и общо невнимание, други ученици са привлечени от по-...хм...разрушителни занимания.

Защото там, където има скука, има лошо поведение, което се просмуква точно под повърхността, готово да се нахвърли.

Въпреки че можете да направите много, за да се противопоставите на появата на скука, разбирането какво да не правите е първата стъпка към избягване на нейните отрицателни ефекти.

Това, което следва, е списък с най-честите неща, които учителите правят, за да предизвикат скука.

Като избягвате тези осем убийци на вниманието, вашите ученици ще прекарват повече време фокусирани в задачите и ще се държат много по-добре.

1. Прекалено дълго седене - Въпреки че е важно да увеличите издръжливостта на вашите ученици, както да внимават по време на уроците, така и да са съсредоточени по време на самостоятелна работа, ако ги накарате да седят твърде дълго, си създавате проблеми. Добрите учители са наблюдателни и по този начин се научават да знаят точно кога да преклочат скоростите и да накарат учениците си да се раздвижат.

2. Твърде дълго говорене - Учениците имат нужда от „гълтка въздух“ или ще образуват негласен бунт и ще обърнат класната ви стая с главата надолу. Твърде дългото говорене е особено задушаващо. То съобщава, че им нямате доверие, учи ги да ви „изключват“ и кара очите им да „шарят“. Колкото по-икономични и стегнати сте в думите си, толкова по-внимателни ще бъдат вашите ученици.

3. Правене на простото, сложно - Много учители разбират погрешно изискването за повече точност. Те приемат, че трябва да направят обучението си по-сложно, по-ангажирано, по-подробно – което е основна причина учениците да не напредват. Нашата работа, е да правим обратното. Най-ефективните учители опростяват, разбиват и отрязват несъщественото – правейки съдържанието по-лесно за разбиране от учениците.

4. Правене на интересното, безинтересно - Всички предмети са интересни, но вашите ученици не знаят това. Всъщност мнозина приемат, въз основа на опита си в миналото, че това е скучно. Ваша работа е да им покажете обратното. Ваша работа е да им дадете причина да се интересуват от това, което преподавате. Толкова много учители просто говорят на учениците си, забравяйки най-критичния елемент: продажбата.

5. Говорене за поведение, вместо да правят нещо по въпроса - Учителите, които се борят с управлението на класа, са склонни да говорят безкрайно за поведението. Провеждат класни и родителски срещи. И оплескват нещата. Преразглеждат една и съща банална тема отново и отново, за голямо огорчение на техните ученици. Ефективното управление на класната стая е свързано с действие. Става въпрос за правене и следване, и държане на учениците отговорни. Не става дума за говорене.

6. Много насочване, малко наблюдение - Повечето учители са в постоянно „движение“ – насочват, водят, държат и микроуправляват учениците от един момент до следващия. Това не само е забележително неефективно, но и намалява ентузиазма за училище. Вместо това разчитайте на ясни, добре обмислени процедури, за да поддържате вашите ученици будни, живи и отговорни през всеки момент от деня - докато вие наблюдавате спокойно от разстояние.

7. Водене в бавно, небрежно, неравномерно темпо - Доброто преподаване се стреми към фокус и ефективност на времето, движението и енергията. Денят преминава леко от един урок или дейност към следващия. Веднага след като една цел бъде постигната, незабавно се преминава към следващата. Рязката и целенасочена промяна принуждава учениците да останат на пръсти, с ангажирани умове. Скуката никога не влиза в картината.

8. Не успяват да се коригират - Независимо от това, което се опитвате да „изтискате“ от учениците до края на деня или колко важно изглежда, в момента, в който забележите, че главите им кљомват, трябва да направите корекция. Никога не си струва да се борите. Понякога всичко, от което вашите ученици се нуждаят, е момент да протегнат краката си или да поздравят приятел. Друг път просто ще трябва да преминете към нещо друго.

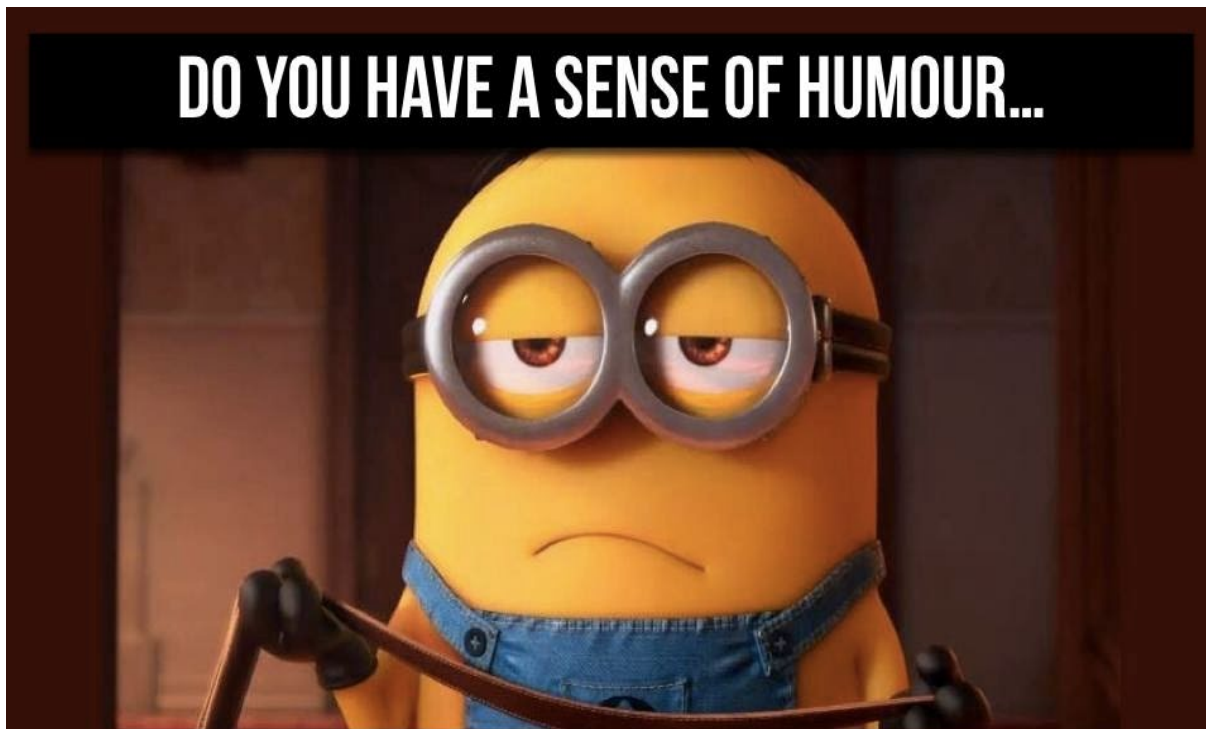
Способността за концентрация е критичен и често пренебрегван аспект на ученето, така че увеличаването на времето върху задачите е нещо добро.

Но има една тънка линия.

И когато учениците преминат тази граница и изпаднат в отегчение, със сигурност ще последва лошо поведение. Добрата новина е, че като избягвате често срещаните грешки, изброени по-горе, можете да преборите скуката...

КАК УЧИТЕЛИТЕ ДА ИЗБЕГНАТ СКУКАТА С ИЗПОЛЗВАНЕ НА ХУМОР?

source: <https://www.lifehack.org/584343/having-sense-humor-worse-than-being-boring>

ХУМОРЪТ може да бъде активен съюзник в превръщането на вашата класна стая в учебно-ефективна и ангажираща. Вие, като учител може да определите пътя за активното участие на вашите ученици в обучението.

Няколко съвета за избягване на скуката:

1. Учителите трябва да нарушат собствения си модел на поведение.

- Ако учителят обикновено преподава в ежедневно облекло, той трябва да се появи един ден с костюм.
- Ако учителят обикновено сяда, той или тя трябва да стане.
- Ако той или тя обикновено е шумен и енергичен, понякога трябва да се държи спокойно и бавно.

2. Може да изглежда очевидно, но много учители изглежда го забравят: **„разнообразието е подправката на живота“**. Ако в четиридесет минутен час, учениците само пишат, вероятно ще се отегчат. Но ако учителите променят задачите и темите в тази сесия, вероятността учениците да скучат ще бъде минимална.

3. Избягването на анархията е толкова важно, колкото и внасянето на разнообразие. Трябва да се отбележи обаче, че разнообразието не означава анархия. Можете да промените техники, подходи, теми и дейности. Но те трябва да следват определена цялостна организация и да внесат структура в преподаването на урока, така че да привлекат вниманието на учениците.

4. Учителите също трябва да обмислят диференцирано обучение. Той или тя трябва да създаде множество пътища, така че учениците с различни способности, интереси или потребности от учене да изпитат еднакво подходящи начини за усвояване, използване, развитие и представяне на концепции, като част от ежедневието процес на обучение, без да се чувстват безпомощни или отегчени.

5. Друг фактор, който трябва да се вземе предвид, са стиловете на учене. Учителите трябва да оценят стиловете на учене на своите ученици и да адаптират методите си в час, за да паснат най-добре на стила на учене на всеки ученик и по този начин да ограничат възможността от скука. Учащите се учат по различен начин. Някои може да срещнат трудности при асимилирането на знания в дейност, която друг ще извърши за миг. Така че отново - различните стилове на учене могат да донесат много жизненост в класната стая.

6. Средата трябва да се разглежда със същата важност. Физическото оформление води до по-оживени класни стаи — разположението на масите и работното пространство, привлекателността и атрактивността на таблата, шкафове за съхранение на материали и консумативи.

7. Мотивирането на учениците може значително да намали чувството на отегчение.

Бъдете мотивирани, за да мотивирате.

УСИЛИЯ ЗА ПОСТИГАНЕ НА АКАДЕМИЧЕН УСПЕХ?

source: <https://d3eizkexujvlb4.cloudfront.net/2019/01/13201555/Academic-and-Personal-Behaviors-Necessary-for-Student-Success.jpg>

Успехът на учениците, като когнитивен проблем в обучението, е предубеден от правилните подходи на обучение, които подобряват тяхното разбиране и постижения. В опит да

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

разгледа внимателно допълнителни или алтернативни променливи, които предвиждат успеха на учениците, изследователят преглежда некогнитивен фактор, а именно смелост, теоретизиран като страст и постоянство, поради дългосрочното му качество, от една страна, и популярността му сред учените през предходните десетилетия, от друга. Нещо повече, ученето чрез преживяване (УП) е важен обучителен подход, използван в образователния процес за ускоряване на „**направи го и научи**“. Предложеният преглед има за цел да прецени подхода на УП, както и решителността за регулиране на образователния успех на обучаемите. Следователно, някои педагогически изводи са представени за учители, ученици и „дизайнери“ на учебни програми.

Успехът на обучаемите зависи преди всичко не само от тестове за умения, които имат за цел да тестват способностите за учене, но и ограничен набор от академични способности. Позитивната психология (ПП) е всеобхватна академична област, която се концентрира върху елементи, които насърчават успеха и благополучието на учащите и тяхната психологическа стабилност, като набляга на оптималното човешко представяне.

За да получите знания за елементите, които водят до постижения и успех, е изключително важно да оценявате хората по най-добрия начин, следвайки ПП, тъй като обучаемите с подобни способности и подготовка могат да постигнат еквивалентен академичен успех. Този тип успех обаче може да се различава значително по това, че личността на индивида, коефициентът на интелигентност или усилията могат да варират от човек на човек.

Потенциалът за учене в различни области на обучение традиционно се свързва с образователен успех в различни степени и има нарастващ интерес към тази концепция в различни среди. Въпреки това образователният успех зависи от множество взаимосвързани фактори и не може да се припише само на един фактор. За да запази и удостовери успеха на обучаващите се, висшето образование търси други начини да го установи и определи, като търси не само когнитивните, но и некогнитивните черти. Изследователите и университетските администратори широко признават, че наличието на социални умения, като комуникация, инициативност, гъвкавост и постоянство, са от съществено значение за образователния успех и тези социално-емоционални фактори се състоят от черти или поведение, свързани с ангажираността и академичния успех на учащите се.

Като умерено нова конструкция в образователната сфера и в рамките на парадигмата на ПП, смелостта обхваща теориите за страстта и постоянството и се счита за некогнитивно умение, което е известно при прогнозиране на успеха. Компетентността на обучаемия да продължи след затруднение е известна като смелост и изследването разграничава положителния ефект на смелост върху постоянството, самоконтрола и самонасочването, а също така наемква за умствената сила в стремежа към постижения.

Доказано е, че черти като смелост влияят върху психологическото представяне, чрез намаляване на стреса, депресията и напрежението и засилват положителните чувства като ефикасност, саморегулация, удоволствие, благополучие и оптимизъм.

Учениците, които проявяват енергия към домашните си и продължават с проекта си, въпреки учебните и социални трудности, вероятно ще постигнат училищни постижения. Доказано е, че учителите, които насърчават решителността, могат да помогнат на обучаемите да постигнат учебните си цели, като ги мотивират да се стараят и да постоянстват в този процес. Упоритите хора не само могат да изпълняват задачи, но и следят за постигане на целите през целия си образователен напредък и се интересуват от участие в ученето, дълготрайност на ангажираността и постоянство. Всеки успешен човек е постоянен, страхотно качество, което ръководителите ценят над всяка друга характеристика, когато избират хора за постигане на забележителна цел. Постижението и успехът се считат за ефект, както на постоянство, така и на последователност. Упоритостта е резултат от първите провали, с които кандидатът се сблъсква по пътя към успеха в дадена област, докато последователността е резултат от много часове концентрирани усилия.

Една от основните цели на много хора в образованието е разглеждането на различни образователни практики, които задействат ентузиазма на обучаемите за учене и успешно подобряват резултатите от обучението. При конвенционалното преподаване, понякога наричано метод, ориентиран към учителя, действителното преподаване се провежда, когато преподавателят ръководи урока, а обучаемите седят пасивно и просто слушат учителя. Освен това конвенционалното образование подчертава изпълнението на задачи и запаметяването. Това е **повърхностно обучение**. За разлика от това, координирането на нови материали със съществуваща информация е известно като **рефлексивно учене** (т.е. обучение, чрез преживяване), което дава на учащите умения, които ще са полезни в работата, след дипломирането. През последните десетилетия и както е посочено от преподавателите, УП продължава да бъде добре познат във висшето образование, а обучението, фокусирано върху опита, продължава да получава безкрайно признание. Освен това Kolb и Kolb (2018) твърдят, че УП е конструктивен метод на учене, вдъхновен от учащия, и умишлено се стреми да свърже заедно по-добри резултати в кариерата, университета и личното обучение.

Чрез своите усилия учениците научават информация, учат се чрез правене, докато участват в справянето с проблеми, самостоятелно или съвместно, и критично размишляват върху новите знания. Участието на обучаемите в решаването на проблеми в учебната система е основният принос на УП, което е негова вродена характеристика. Ученето, чрез преживяване може да подобри образованието на обучаемите, чрез изграждане на способности за критично мислене, способност за решаване на проблеми и капацитет за справяне с многостранни проблеми в реалността.

Чрез активно учене, обучаемите могат да овладеят знания, да запазят информация, да подобрят уменията за решаване на проблеми и да придобият когнитивна гъвкавост. Методът на учене, чрез преживяване насърчава участието, взаимодействието, трудностите

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

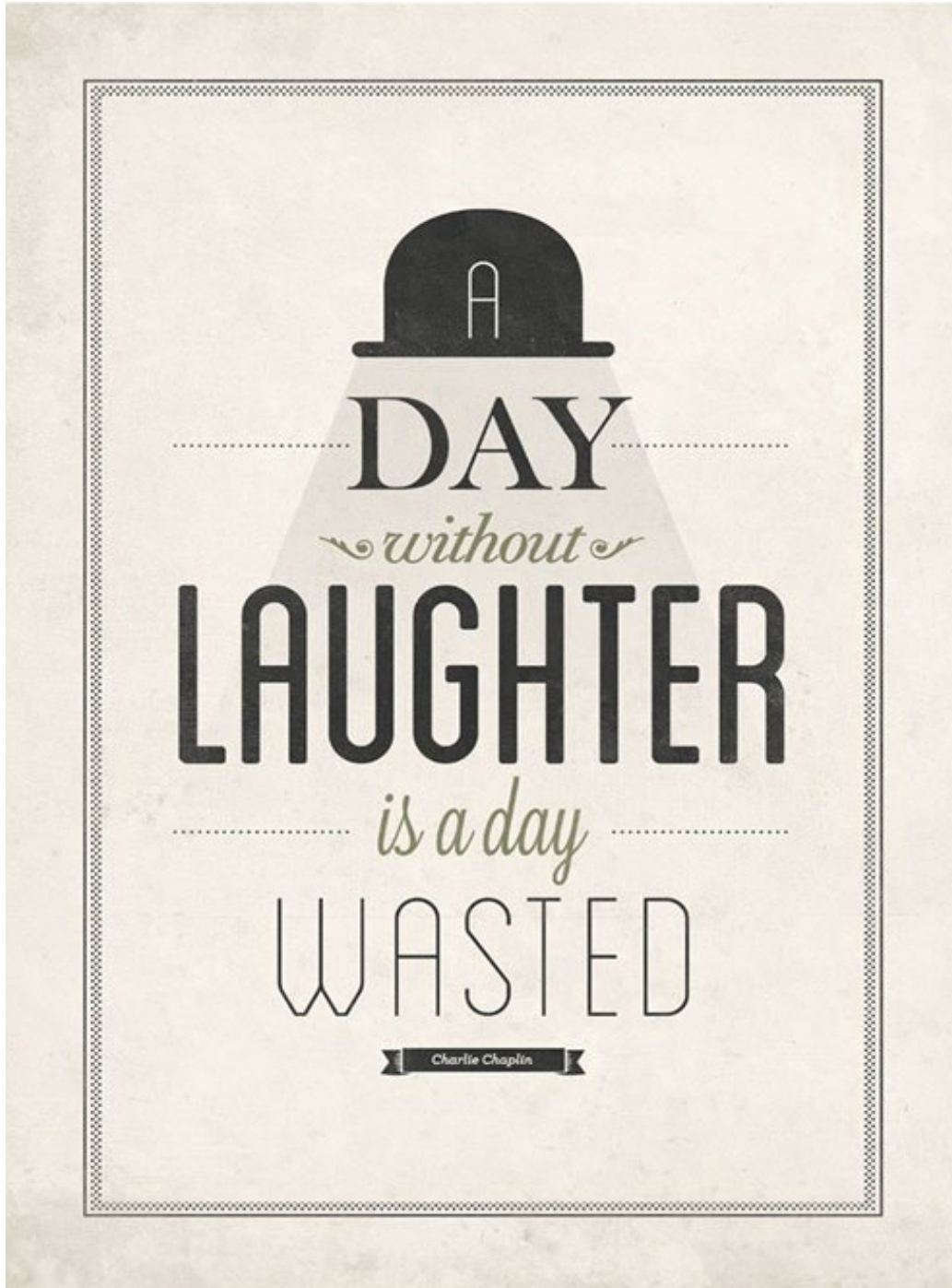
Grant Agreement n°:
2020-1-BG01-KA201-079161

и личната отговорност на учебния процес. Теорията за УП заявява, че ученето се осъществява, когато обучаемите анализират, интерпретират и използват знанията.

КАК ДА ИНТЕГРИРАМЕ ХУМОРА ВЪВ ЕЖЕДНЕВНИТЕ ЗАНЯТИЯ И ТАКА ДА ГИ НАПРАВИМ ПО-ИНТЕРЕСНИ?

source: <https://www.opencolleges.edu.au/informed/features/comedy-in-the-classroom-50-ways-to-bring-laughter-into-any-lesson/>

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

Хуморът, като педагогически инструмент, може да бъде като ходене по въже. Ако се използва добре, може да подобри ученето или най-малкото да направи ученето по-забавно. Въпреки това, ако не се приложи добре, може да има катастрофални последици.

Психолозите посочват, че хуморът често е механизъм за справяне, който ни помага да преминем през трудни ситуации.

Подходящият хумор може да подобри учебния опит, но трябва да се използва правилно, за да не отвлича вниманието. В учебна среда, положителният хумор може да увеличи сплотеността на групата. Смяхът освобождава ендорфини, които насърчават свързването. Хуморът може също да намали напрежението, например преди тест или когато хората в група не се познават.

Хуморът активира допаминовата система за възнаграждение в мозъка, стимулира целенасочената мотивация и дългосрочната памет, което означава, че хуморът може да подобри запомнянето, при ученици от всички възрасти. Изследователите са съгласни, че децата, които се смеят в клас, развиват силна комуникация и умения за критично мислене, стават по-креативни и лесно се справят със стреса. Когато децата се смеят заедно в групова среда, те изграждат чувство за приятелство, създавайки силна връзка със своите съученици и учители. Хуморът е естествен ледоразбивач, който помага да се свържат децата, независимо от техните различия. Всичко това намалява конфликтите в клас и повишава вниманието и участието на учениците.

Ед Дънkelблау, бивш президент на Асоциацията за приложен и терапевтичен хумор, директор на Института за емоционално интелигентно учене и консултант на училищата както за подходите за характер, така и за социално, емоционално учене (SEL), каза: „*В настоящата среда на тестване с високи залози, бюджетни предизвикателства, повишени изисквания към преподавателите и конкуренция за вниманието на учениците, всички в училището печелят, когато хуморът е част от педагогиката. Хуморът изгражда учебна връзка, чрез радостното сливане на ума и сърцето.*“ Той посочва нарастващата литература за това как хуморът намалява стреса и напрежението в клас, подобрява запомнянето на информация и насърчава творческото разбиране. „*Но най-вече носи чувство на удоволствие и признателност и създава общо, положително емоционално преживяване, което учениците споделят помежду си и с учителя.*“

Дори и да сте „*опериран от чувство за хумор*“, има неща, които може да направите, за да облекчите товара и да разсеете облаците в часовете. Само не забравяйте преди всичко, че сарказмът няма място в училище. Приемлив е само хуморът „*който не наранява*“.

Смейте се на себе си, когато правите нещо глупаво или грешно, споменете го и му се посмейте.

Добавете хумористични елементи към тестовете, домашните или задачите в клас. Това винаги предизвиква усмивки и помага да се преодолее напрежението.

Дръжте в стаята си табло с хумористични цитати. Потърсете хумористични цитати и ги залепете на таблото. Насърчете учениците си да направят същото.

Направете файл с карикатури и определете зона, където можете да показвате една или две на ден, на ротационен принцип, като учениците правят избора.

Петък на шегите - Помолете учениците да донесат шегички и/или вицове, които да споделят, или в началото на деня, за да направят преход между обяда и следващия час, или в края на деня (не забравяйте да прегледате шегите предварително, разбира се).

Помолете учениците да се опитат да внедрят хумор в определени писмени задачи, което може да подтикне към разговор за това какво е смешно, как разбират, че нещо е смешно, защо различни хора намират някои неща за смешни, но някои неща са смешни за почти всички.

Прекарайте ден със забавни шапки, ден на неподходящи чорапи или друго забавно облекло.

Изградете творческо и хумористично мислене, като показвате карикатури и картини без надписи и накарайте учениците да създадат надписите - индивидуално, по двойки или в малки групи.

Помолете учениците да донесат книги, които смятат за забавни. Помолете ги да обсъдят защо ги смятат за забавни, като използват примери от книгата.

Има различни положителни начини за включване на хумора в клас. Хуморът може да включва забавни истории и коментари; шегички (особено самоиронични); професионален хумор, като свързване на съдържание с мнемонични средства, анимационни филми, каламбури, гатанки, топ 10 списъци и комични стихове. Хуморът може да се използва като ледоразбивач, като например да накарате учениците да споделят своя опит относно комичен момент в клас. Хуморът може да се използва ефективно за справяне с проблеми с управлението на класа, като например 10-те най-неприятни неща на учителя. Хуморът може да се използва и за справяне с чувствителни теми, за да помогне на учениците да се чувстват

комфортно да обсъждат тези теми в класа. Хуморът може да бъде полезен за досадни и трудни теми. Тези положителни начини могат да уцелят право в целта.

Срещата сутрин е идеалното време да вкарате малко хумор. Можете да започнете със забавни начини да се поздравявате един друг, веднъж седмично. Споделянето на забавни цитати е чудесен начин да насърчите учениците да размишляват и да насърчите смислена дискусия. Като избирате различни цитати, можете неофициално да „измерите“ какво учениците намират за смешно. Периодично позволявайте на учениците да споделят забавни истории, които наскоро са им се случили. В дните, в които няма истории за споделяне, те могат да извадят своя „Дневник на хумора“ и да преразгледат момент, когато нещо смешно се е случило в часовете.

Дневник на хумора,

помага на ученици и учители да уловят забавните спомени от тяхната учебна година заедно. Учениците попълват формуляр, който просто пита: „Какво се случи и защо беше смешно?“ Учениците записват датата и името си и добавят формуляра дневника. Този дневник е идеален за изваждане, когато учениците имат нужда от добър смях! Тази проста задача насърчава писането, дори и за най-неохотните писатели, тъй като всички искат да добавят страница към дневника на хумора.

Има много положителни ефекти от използването на хумор във вашата класна стая, всеки ден, както за вашите ученици, така и за вас самите. Някои включват:

- повишаване на ентузиазма и увереността
- радост и щастие
- оптимизъм
- готовност за поемане на рискове
- намаляване на стреса

Шега/виц на деня,

е акцентът в деня на учениците и това, което им липсва най-много, когато отсъстват! Учениците влизат в стаята в пълно очакване да прочетат шегата на деня. Учителят държи малка кошница на рафта си с етикет „Виц на деня“. Вътре има достатъчно копия от вица за всеки ученик. Учениците използват критично мислене, за да се опитат да „разрешат“ шегата. Вицовете и гатанките насърчават неконвенционалното мислене, тъй като насърчават множество приемливи отговори. С напредването на годината учениците обичат да намират много „отговори“ на шегата, като насърчават и подкрепят своите съученици с всеки нов споделян отговор. Учениците са мотивирани да участват в обсъждането на шегата, така че на свой ред изпълняват сутрешните си задължения навреме. Когато учениците започнат да разбират по-сложен хумор във вицовете, те се насърчават да намират и споделят вицове, свързани със съдържанието, което изучават, както и да създават свои собствени.

Какъв по-добър начин да моделирате подходящо хумор от това, да **включите забавна поезия и литература във времето за четене на глас**? Списъкът със забавна детска поезия и литература е безкраен. Вземете книга и я прочетете. Ако вие се кикотите, докато обръщате страницата, има вероятност вашите ученици също да го направят! Ако смятате, че няма достатъчно време за четене на забавни книги, опитайте да вмъкнете няколко забавни стихотворения в края на часовете.

Играта с думи е умение за мислене от по-висок ред.

Остроумният хумор в каламбури насърчава научаването на нови думи и може да увеличи връзката между ново и предишно обучение. Играта на думи може да се използва за преподаване на многозначни думи, омофони, синоними и алитерация.

Създайте книга с каламбури на класа,

допълнени с илюстрации, които представят написаното от вашите ученици.

Позитивният хумор може да бъде полезен за ученето. Агресивният или пренебрежителен хумор не е такъв. Ето обобщение на ползите от едно изследване:

Създава положителна учебна среда.

Хуморът предизвиква положителен ефект у обучаемите, което от своя страна създава приятна учебна среда. Това може да намали безпокойството относно изучаването на трудни предмети. Освен това може да накара обучаемите да се чувстват по-комфортно при общуване в клас. И все пак хуморът, който се използва твърде често или неподходящо, може да накара учащите да мислят, че една важна тема е тривиална. Следователно хуморът трябва да бъде придружен от добра преценка.

Повишава вниманието и интереса.

Доказано е, че хуморът повишава вниманието и интереса. Според изследване на Berlyne (1972), всичко, което разстройва разбива или изненадва човек, като хумора, може да доведе до психологическа възбуда. Това може да превърне невнимателния обучаем в умерено внимателен обучаем, което подобрява производителността.

Подобрява отношенията учител-ученик.

Хуморът има способността да намалява психологическата дистанция между учител и обучаем. Aulog и Orplinger (2003) откриха, че хуморът допринася за усещането, че учителя е достъпен. Подобряването на взаимодействията води до по-значима връзка.

Подобрява запомнянето и подпомага ученето.

Добавянето на хумор към уроците има потенциал да подпомогне запомнянето. Например, в лабораторни експерименти, обучаемите успяха да си припомнят хумористична информация по-лесно от нехумористичната (Schmidt, 2002). Освен това лекциите, които са

имали хумористична нотка, повишават резултатите от тестовете в сравнение с тези без добавен хумор. (Зив, 1988).

Увеличава уменията за различно мислене.

Това очарователно откритие е свързано с потенциала на хумора да подобри креативността. По време на творческия процес ние използваме различно мислене, за да произведем различни уникални отговори, които може да изглеждат нелогични, приключенски или несъвместими.

Като заключение, хуморът в клас:

- Подобрява ученето.
- Увеличава самотивацията.
- Увеличава посещаемостта на часовете.
- Подобрява ефективността при теста.
- Намалява на безпокойството и стреса, при работа с труден материал.
- Създава положителна социална и емоционална учебна среда.
- Създава обща психологическа връзка между учениците и училището.

Днешното поколение ученици очакват ученето да е приятно. Едно време в час нямаше място за хумор. Но сега времето за строг учител, като „мъдрец на сцената”, вече не е приемливо. Хуморът създава спокойна, ангажираща и безопасна среда. Предполага се, че използването на хумор, може да подхрани огъня на любопитството в нашите ученици. Както е казал Томас Едисън: *"Не съм прекарал и един ден в работа през живота си. Всичко беше забавление."*

ПРИМЕРИ ЗА ДОБРИ ПРАКТИКИ ОТ „НАРЪЧНИКА ЗА ДОБРИ ПРАКТИКИ“ И КАК ДА ГИ ПРИЛОЖИТЕ В КЛАС

source: https://corp.kultura.com/wp-content/uploads/2021/11/shutterstock_1470412538-1024x696.jpg

Според изследователи, приемливият хумор трябва да е подходящ за темата (Machlev and Karlin 2017) и подходящ за възрастовата група и клас (Ivy 2013). Това проучване също така предполага, че интензивността на ангажираността на учениците в клас се увеличава, когато учителите прилагат хумор по време на урока. В резултат на това учениците са склонни да слушат по-внимателно в час. Основната причина може да е, че хуморът, въведен по време на лекционната сесия, докосва емоциите на учениците. Емоцията играе централна роля в социалното взаимодействие между учители и ученици, и води до увеличаване на когнитивната обработка и ангажираността на учениците. Този феномен е обяснен от Noad, Deed и Lugg (2013), при което хуморът може да служи като мощен педагогически инструмент, който задейства емоционалната ангажираност на учениците и подобрява ученето на учениците (Garner 2006; Linnenbrink-Garcia и Pekrun 2014).

Хуморът има положителен ефект върху ученето, тъй като привлича вниманието на обучаемите и ги кара да искат да слушат. Участниците в клас заявиха: „Ако трябва да слушам учител, който говори безкрайно, без да разчупва леда, се отегчавам и заспивам, когато учителят просто дава куп факти с монотонен глас. Но когато са интегрирани шеги, искам да слуша повече“. Те също така посочват, че разбивачите на леда им позволяват да свържат съдържанието с това, което вече знаят. Учениците са съгласни, че стратегиите за „разбиване на лед“ са забавни и могат да се използват за улесняване на разбирането. „Когато започнете урока си, не започвайте с това, което ще преподавате, започнете с всичко, което се случва в общността или в новините, което е интересно“.

Въз основа на ефективността на хумора и събраните практики по време на проекта, тук ще изброим 5те най-добри практики, които са лесни за прилагане в клас.

Първо няколко примера за 5 лесни за използване раздвижващи инструменти, за разхлабване на напрежението в клас и за активиране на любопитството и ангажираността на учениците. Тези стимулатори също помагат за укрепване на социалните умения на връстниците.

Бъзз

Помолете учениците да се изправят и да се наредят в кръг. Редувайки се, всеки казва едно число, започвайки от 1, 2, 3 и така нататък. Разбира се, има уловка. При всяко число с 4 иликратно на 4, този съответния човек трябва да каже БЪЗЗ, вместо числото. Следващият ученик, продължава поредицата.

Например: 1 - 2 - 3 - бъзз - 5 - 6 - 7 - бъзз - 9 - 10 - 11 - бъзз - 13 - бъзз - 15 - бъзз - 17 - ...

Можете да изберете друга цифра, която сметнете за подходяща, или да замените „Бъзз“, с друга дума. Тази игра е чудесна, когато искате да покажете колко е трудно да се правят две неща едновременно (да мислите, докато слушате и чакате своя ред).

Букви с тела

Разделете класа си на малки групи (4-5 ученици на група). Всяка група трябва да измисли акроним за това, което са научили досега. Съкращението не може да бъде по-дълго от броя на учениците в групата. Ако има 4 души в група, съкращението ще има само 4 букви.

Когато измислят акроним, групите трябва да използват телата си, за да изпишат буквите. Останалите групи трябва да обсъдят какво означават буквите.

След това напишете думите на хартия или на дъската. Използвайте ги и правете препратка към тях, в останалата част от урока. С тази дейност може да проверите какво са запомнили вашите ученици и да им дадете инструмент, с който да си припомнят.

Качете се на този стол

За тази игра учениците трябва да бъдат гъвкави и да могат да балансират. Учителят слага стол за всеки ученик. Столовете трябва да бъдат подредени в един ред. Всеки ученик трябва

да се качи на стол. След това учителят моли да се подредят в определен ред. Например: „Искам да се подредите по височина“. Учениците трябва да сменят местата си, без да докосват земята.

С тази дейност учениците се опознават по-добре, по интерактивен начин. Учителят може да дава други указания, като „по дата на раждане“ или „по азбучен ред“. Всеки път учениците трябва да сменят позициите си, без да бутат някого от столовете.

Излъжи ме

Тази дейност е забавен начин да опознаете по-добре учениците си. Не само основните неща, като например къде живеят и дали имат брат/сестра, а реални истории и анекдоти.

Учениците трябва да разкажат 3 факта за живота си. Нещо, което им се е случило. Две от тях трябва да са истина, а една трябва да е лъжа. Останалите ученици трябва да разберат коя история е лъжата. Ще се изненадате какви луди неща всъщност могат да се случат! (Или колко добре вашите ученици могат да лъжат!)

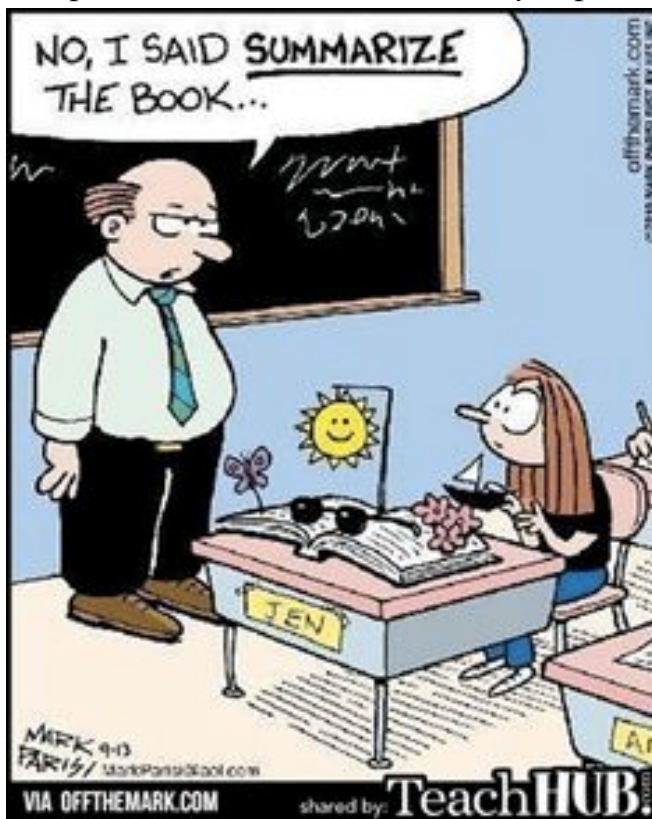
Мозайка/пъзел

Разделете учениците на четири групи. Използвайте четири празни пъзела, налични в магазините за изкуства и занаяти, и помолете групите да попълнят пъзела с нещо, което са научили днес (Чертеш, цитат, изображение и т.н.). След това, като обобщение на урока или за разведряване, можете да оставите учениците да наредят пъзелите на останалите групи. Също така, може да подготвите пъзелите предварително и да оставите учениците да ги наредят. Това би отнело по-малко време в час, но ще трябва време за да се подготвите. Вариант е да използвате снимка, която да направите на онлайн пъзел, с някой от онлайн инструментите, като [bookwidgets](https://www.bookwidgets.com/).

ДОБРИ ПРАКТИКИ И КАК ДА ГИ ПРИЛОЖИМ В КЛАС

Преподаване на английски с хумор

Source: <https://i.pinimg.com/236x/61/02/47/610247d5091ed79ca495213731cd4a1b--teaching-ideas-teaching-humor.jpg>

ОПИСАНИЕ:

Световните езици се различават по много начини, в писането, четенето, произношението. Някои езици нямат букви, които имат другите езици и т.н..

<http://esl.fis.edu/grammar/langdiff/english.htm>

Англиският език е много различен от босненския /както и от българския/. В босненския език думата се пише както се произнася, напр. пише се „sreća“ (щастие) и думата се произнася „sreća“ (щастие). В английския правопис на думи се различава от произношението на думата, напр. думата "happy" (щастлив) се произнася / hæpɪ /. Ето защо босненските ученици често правят грешки, когато четат или пишат на английски.

http://ff.unsa.ba/files/zavDipl/17_18/ang/Nihada-Colic.pdf

Учителите по английски се опитват да помогнат на учениците да преодолеят трудностите по различни начини и често използват хумористично съдържание или методи, за да улеснят произношението и писането.

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

ИЗПЪЛНЕНИЕ:

Научете учениците да произнасят английски звуци / е / и / æ /

Звукът / е / се произнася като в босненския, а звукът / æ / не съществува в босненския. За да обясни на учениците произношението на този звук, учителят им казва да отворят устата си, за да произнесат звука / а /, но вместо да произнасят звука / а /, те произнасят звука / е / в това положение и резултатът от него е звукът /æ /. Произношението на този звук е толкова смешно за учениците, че в началото на урока учителят е привлекъл вниманието им и те очакват още смешни неща и примери.

Когато обяснява произношението на звуците / е / и / æ / на учениците, учителят може да използва следните двойки думи:

Dead / ded / починал **Dad** / dæd / баща

Bed / bed / място за лягане **Bad** / bæd / лош

Учителят казва на учениците, че разликата в писането е очевидна, но ако тези звуци не се произнасят правилно, преводът е смешен и странен.

Ако думата dad в изречението This is my dad се произнася /ded /вместо /dæd /, когато това изречение е преведено на майчин език вместо превода Това е баща ми, имаме Това е моят мъртвец. Също така, ако думата Bad в изречението He is bad се произнася / bed /вместо /bæd /, когато това изречение е преведено на майчин език вместо превода Той е лош човек, ние имаме Той е легло.

Тези сравнения са много забавни за учениците и след това те се надпреварват да измислят повече такива двойки думи, които променят значението си, ако звуците в думите не се произнасят правилно.

Тихо „h“.

На английски има звуци, които са „тихи“, тоест не се произнасят в думата (hour се произнася / auə /, honest / onist / и т.н.)

Често се случва, тези правила за произношение да се запомнят трудно, а понякога е скучно да се повтарят, така че учителят може да им разкаже анекдот или шега за някои правила за звуци или произношение по време на час, за да мотивира учениците за по нататъшна работа.

Един от тях е следният:

“One day, I asked my English teacher, „Why do we ignore some letters in pronunciation, e.g. letter „h“ in honour, hour...etc...?”

He told me, „We are not ignoring them; they're considered silent.“

I was even more confused.

During the lunch break, my teacher gave me his packed lunch and asked me to heat it in the cafeteria. I ate all the food and returned him the empty container. My English teacher asked, „What happened? I told you to HEAT my food, you are returning me an empty container.“

I replied, „Sir, I thought „H“ was silent“.

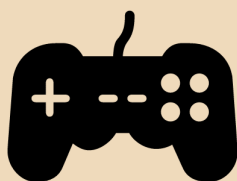
След подобна шега учениците с удоволствие продължават да работят и често измислят нови анекдоти за произношението.

Когато преподава произношението на звуци и думи, учителят може да използва различни илюстрации, хумористично съдържание и аудио записи (различни акценти при произнасяне на една и съща дума - британски и американски английски)

Classcraft - Всичко в едно - платформа за игри в образованието

HOW DOES IT WORK?

Gamification

Earn points
Receive rewards
Overcome challenges
Unlock new levels

Brain

(Gets excited!)

Results

Release of dopamine
Feel good
Motivation
Chase more rewards

source: <https://xperienify.com/gamification-software/>

ОПИСАНИЕ:

Проектът Class Craft, стартиран в началото на юни 2018 г., има за цел да превърне класните стаи в ролеви игри (RPG), за да повиши мотивацията на учениците, като същевременно преподава как да се работи в екип и подобрява поведението в клас. Програмата вече се използва от стотици учители в 25 различни държави, общо около осем хиляди ученици.

Създаден от учителя по физика Шон Йънг, Classcraft е модел на „геймификация“ - термин, използван при използване на техники, характерни за електронните игри в реални ситуации - в клас: учениците получават или губят точки от опит (XP) според това, което правят по време на часовете.

Правейки домашна работа, получавайки най-добри оценки в тестовете и не правейки бъркотия, например – печелят XP точки. От друга страна, пристигането със закъснение, смущаването на учителя или ако бъде хванат да преписва, води до санкции за играча.

Classcraft е бесплатна онлайн ролева игра, която учителите и учениците играят заедно в клас. Използвайки много от правилата, традиционно срещани в днешните игри, учениците могат да вдигнат ниво, да работят като екип и да получат правомощия, които имат последици в реалния свят. Действайки като добавка към всяка съществуваща учебна програма, играта трансформира начина, по който класа живее, през цялата учебна година.

ИЗПЪЛНЕНИЕ:

XP точките се броят от програмата и се администрират от учителя по дисциплината, с помощта на онлайн приложение. Когато постигнат определено количество точки, учениците се „издигат“ и придобиват „умения“, свързани с професиите, които са избрали. „Войните“ могат да се хранят в класната стая, „Лечителите“ могат да попитат дали отговорът на теста им е правилен и „Маговете“ могат да закъснеят за час, например.

Герои:

За да играе Classcraft, всеки ученик трябва да избере герой от три налични: Лечител, Маг или Войн. Всеки от тях има уникални свойства и правомощия, и е предназначен за различни типове ученици. Те могат да се персонализират с напредване на играта и могат да бъдат придружавани от домашни любимци.

Отбори и стратегии

Classcraft се играе в отбори от пет или шест ученици, през годината. Това насърчава учениците, които обикновено не се социализират, да работят заедно и да спечелят играта. Всички членове на екипа се възползват от съвместните усилия и се научават да обмислят нуждите на другите, преди да предприемат действия по играта.

Добавяне на театър/сценки към уроците

source: <https://media.istockphoto.com/vectors/children-performing-infront-of-class-vector-id1051156748>

ОПИСАНИЕ:

Използването на театрални дейности и методи в преподаването може да допринесе за забавна и вълнуваща учебна среда, и дори да направи „страшните“ или скучни аспекти на ученето по-достъпни и ангажиращи. Това може да означава, че учителите поставят по-голям акцент върху „правенето“, а не върху запаметяването, което позволява на учениците да работят групово и практически по темата, чрез четене на сценарии, разказване на истории, разиграване на исторически събития или научни и географски процеси!

ИЗПЪЛНЕНИЕ:

Ролева игра

Една от най-простите форми на театъра е ролевата игра. Децата обичат ролевите игри и са склонни да участват естествено в тях, когато играят сами или с приятели. В клас, ролевата игра може да има забележителни ползи от много ранна възраст. Например, един класически пример за ролева игра включва децата, които играят на „магазин“, като част от урок по математика, свързан с пари, смятане или десетична запетая. Дейността използва сцена от

ежедневието и позволява на децата да научат и да приложат в действие предишните уроци, които са научили за парите/смятането по забавен начин.

Ролевата игра има различни приложения в клас и може да се използва във всякакви уроци, за да даде на децата по-добро разбиране по даден предмет. Например ролевата игра и театралните дейности, могат да бъдат интегрирани в други предмети, като науката.

Възстановяване на историята

Историята също е предмет, който може да бъде значително подобрен със силата на театъра. Историята сама по себе си често е доста драматична и някои от събитията, изучавани в учебната програма, са потенциално толкова забавни, колкото всяка художествена литература.

Следователно използването на силата на театъра, в края на уроците по история, може да има значителна полза. От пресъздаване на исторически събития, до позволяване на децата да преподават в част от часа - театъра може да има значително положително въздействие върху историята.

Английски език

Предметът с най-тясна връзка с театъра е английският и езиците, като цяло.

От разиграване на пиеси в клас, до това да накарате учениците да пишат диалози и сценарии, или да гледате филми, пиеси, музикални предавания - запознаване и насърчаване на децата да консумират и участват в театъра, в цялото му разнообразие е нещо добро. Използвайки връзките на английския с театъра, а също тяхната многостранност, може да насърчи учениците да оценят в по-голяма степен и двете неща.

Ангажирайте всички видове интелигентност

source:

[https://www.verywellmind.com/thmb/85hlhsgD5GG8L14G6MkO8lj9KHc=/1333x1000/smart/filters:no_upscale\(\)/gardners-theory-of-multiple-intelligences-2795161-5bcdfc7046e0fb0051fb2311.png](https://www.verywellmind.com/thmb/85hlhsgD5GG8L14G6MkO8lj9KHc=/1333x1000/smart/filters:no_upscale()/gardners-theory-of-multiple-intelligences-2795161-5bcdfc7046e0fb0051fb2311.png)

ОПИСАНИЕ:

Учениците могат да предложат много, различни изненади. За да ги привлечете по-активно към нова концепция, позволете им да използват най-силната си интелигентност. С други думи, когато е възможно, дайте на учениците избор за начина, по който учат и демонстрират знанията си. Например, ако молите учениците да обобщят урок, не принуждавайте всички да напишат есе.

Като дадете на учениците избор, ще ги ангажирате по-добре. Ако всеки е длъжен да напише абзац, може да загубите някои от учениците, които не обичат да пишат. Ако всеки е длъжен да напише и изпълни песен, ще загубите учениците, които не обичат да пеят пред съученици. Но ако предлагате разнообразни възможности, учениците ще изберат тази, която им пасва най-добре. А и звучи забавно. Това ще включи целия клас, а не само отделни ученици.

ИЗПЪЛНЕНИЕ:

Можете да позволите на учениците да:

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

- ✓ Направят песен, за да подчертаят важните моменти от урока;
- ✓ Нарисуват картина, за да илюстрират наученото или какво им е било най-интересно;
- ✓ Представят бърза, едноминутна презентация пред класа;
- ✓ И, разбира се, да напишат есе (защото има ученици, които се радват на това!);
- ✓ Попълване на кръстословици с думи от урока;
- ✓ Играйте игри като Scrabble, Scrabble Junior или Boggle;
- ✓ Напишат статии за училищния вестник;
- ✓ Пишат до държавни представители по местни проблеми;
- ✓ Използват цифрови ресурси като електронни библиотеки, настолно издателство, игри с думи или програми за текстообработка;
- ✓ Създават стихове за поетичната книга на класа;
- ✓ Включване на техните оригинални стихотворения в поетичен конкурс;
- ✓ Разкажат история на класа;
- ✓ Участват в дебати.

Нека да рециклираме с усмивка и да спасим нашата планета

Source: <https://www.vectorstock.com/royalty-free-vector/two-cute-children-recycling-vector-8184085>

ОПИСАНИЕ:

Въпросът за рециклирането е един от най-важните въпроси днес. Качеството на нашия живот днес и в бъдеще, със сигурност зависи от това как се отнасяме към отпадъците, както като общество, така и като индивиди.

Интересното е, че най-малко 60% от общите отпадъци, които попадат в кофи за боклук и по този начин в депа, могат да бъдат използвани повторно или чрез компостиране, или чрез рециклиране.

Подобни данни показват колко е важно да се съветват децата и да се научат за важността на рециклирането. Начините, по които децата придобиват знания за рециклирането и значението на тази процедура за бъдещето на всички нас, играят важна роля за формирането на правилното отношение към тази тема.

На този линк има текст, който разказва защо училището е подходящият момент да започнете да учите децата: <https://www.ecomena.org/teach-children-about-recycling/>

Ето 19 дейности, които можем да правим с децата и по този начин да им покажем, че рециклирането освен важно, може да бъде и забавно: <https://www.naturespath.com/en-us/blog/19-activities-kids-learn-recycling/>

ИЗПЪЛНЕНИЕ:

Как да покажем на децата значението на рециклирането, чрез забавна концепция?

Ресурсите са неизчерпаеми. Всичко от нашата среда може да бъде обект на страхотно и забавно занимание в час, когато учим за рециклирането. Какво е по-важно? Всички дейности могат да се реализират във всички нива на образование, дори и с ученици с увреждания.

Преди няколко години (преди Covid-19), нашите ученици събраха хартия в големи картонени кутии в коридора на училището и след известно време я продадохме на компании за рециклиране. От парите подредиха кът в нашата класна стая. Освен това често правим билбордове с мотивиращи изречения за важността на рециклирането, но също така насърчаваме рециклирането, като използваме идеи от следните връзки и превръщаме учебните уроци в забавление.

<https://www.weareteachers.com/21-ideas-big-and-small-to-bring-recycling-into-the-classroom/>

Използвани ресурси и източници:

HUMOUR manual of good practices

https://www.educationworld.com/a_curr/shore/shore060.shtml

<https://www.pbisworld.com/behavior-descriptions/unmotivated/>

<https://www.psych4schools.com.au/free-resources/unmotivated-disengaged/>

<https://www.vedamo.com/knowledge/virtual-classroom-insights-part-4-causes-student-demotivation/>

<https://teachnews.gr/pyxologia-symvouleftikh/item/70-student-demotivation>

BUNCE, D. M.; FLENS, E. A.; NEILE, K. Y. (2010). How long can students pay attention in class? A study of student attention decline using clickers. *J. Chem. Educ.* 87, 1438–1443.

GUILLÉN, J.C. (2014). La atención en el aula: de la curiosidad al conocimiento. *Educación con Cerebro*.

BRIGGS, S. (2014). *The Science of Attention: How To Capture And Hold The Attention of Easily Distracted Students*. InformED.

FRONDEVILLE, T. (2009). How to Keep Kids Engaged in Class. *Edutopia*.

REEVES, (2015). 7 Ways to Increase a Student's Attention Span.

TOKUHAMA-ESPINOSA, Tracey (2011). *Mind, brain, and education science. A comprehensive guide to the new brain-based teaching*. W. W. Norton & Company.

<http://www.myenglishpages.com/blog/boredom-enemy-of-successful-learning/>

<https://smartclassroommanagement.com/2012/01/28/8-things-teachers-do-to-cause-boredom/>

<https://www.learningliftoff.com/causes-and-cures-for-classroom-boredom/>

<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2021.774149/full>

<https://www.hindawi.com/journals/edri/2017/1789084/>

<https://www.edutopia.org/blog/using-humor-in-the-classroom-maurice-elias>

<https://minds-in-bloom.com/5-ways-use-humor-classroom/>

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3965135/>

<https://www.edutopia.org/blog/laughter-learning-humor-boosts-retention-sarah-henderson>

<https://www.apa.org/ed/precollege/ptn/2018/02/humor-college-classroom>

https://www.researchgate.net/publication/322253963_Humor_in_the_classroom_the_effects_of_integrated_humor_on_student_learning

https://thelearningcoach.com/elearning_design/isd/humor-and-learning/

<https://www.opencolleges.edu.au/informed/features/comedy-in-the-classroom-50-ways-to-bring-laughter-into-any-lesson/>

<https://www.iberdrola.com/talentos/o-que-e-gamificacao>

<https://www.happycode.pt/blogs/news/gamificacao-na-educacao-o-que-e-e-como-estimula-a-aprendizagem>

<https://www.pinterest.com/jovanacenejac87/funny-pronunciation/>

<https://www.classcraft.com/pt/overview/>

<https://www.theedadvocate.org/how-teachers-can-integrate-drama-into-other-lessons/>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Grant Agreement n°:
2020-1-BG01-KA201-079161

The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.